

Bio Industrie.

De industrie waarbij dieren het product zijn. Zo veel mogelijk dieren op een zo efficiënte mogelijke oppervlakte om een zo groot mogelijke omzet te maken. Of wel veel dieren weinig ruimte.

En in Nederland zijn wij daar goed in. Zo goed dat wij meer dierlijke producten produceren dan we zelf nodig hebben. We zijn de tweede producent ter wereld, na de Verenigde Staten. We doen het goed. Het is een verdien model waardoor een groot aantal succesvolle agrariërs miljonair zijn geworden. De Bio Industrie is een bedrijfstak waar we trots op mogen zijn, toch?

We houden de dieren binnen en fokken ze zo snel mogelijk op en dan op naar de slacht. Zo houden we landbouwgrond over. In theorie dan. In de praktijk wordt de grond gebruikt om gras te kweken met zo veel mogelijk andere grondstoffen erin om als kuilvoer te dienen voor de binnen staande dieren. Helaas is dat niet genoeg en dus moet er krachtvoer geïmporteerd worden. Er zijn nu al hele bossen opgeofferd om te zorgen voor het krachtvoer die de Nederlandse boeren zo nodig hebben. Ja onze bio industrie werkt mee aan de ontbossing van regenwouden.

Er is een stikstof probleem in de wereld. We stoten te veel schadelijke gassen uit, eigenlijk gaat het om de uitstoot van Ammoniak en stikstofoxiden, en de veestapel stoot het meest uit. In mest zit heel veel ammoniak en omdat er veel dieren op een kleine oppervlakte staan geeft dat een concentratie van uitstoot. Te veel en te veel in een keer. Ongeveer 46% van de uitstoot komt uit de landbouwsector. (ongeveer 6 a 7% uit verkeer). Wij stoten het meest uit binnen Europa. En niet door onze huishoudens, ongeveer 5 a 6%. Het overschot aan mest exporteren we trouwens. Dat wordt gedumpt in de zee of wel derde wereld landen.

Omdat er in Nederland meer vee is dan we grond voor hebben. De dieren moeten eten hebben, zijn wij genoodzaakt om voer uit het buitenland te importeren. Er zijn landen waar gras en gewassen worden gekweekt om hier als veevoer te dienen. Goede landbouw waar voedsel voor de bevolking kan groeien wordt er voor opgeofferd. Het is voor boeren daar nu eenmaal lucratiever om voor ons veevoer te verbouwen dan voedsel voor de lokale bevolking. Wij betalen beter. En onze behoefte is enorm. Zo groot zelfs dat er regenwouden moeten wijken voor onze behoefte aan veevoer.

Om een kilo vlees te kweken is naast een enorme berg plantaardig voedsel ook een behoorlijk hoeveelheid water nodig. Duizenden liters water om een kilo vlees te produceren. Zoveel water dat er een behoorlijk dorp van water voorzien kan worden. Men zou zich moeten afvragen of dit wel verantwoord is als er op de wereld mensen geen toegang hebben tot schoon drinkwater.

Commentaar leveren op de hoeveelheid dieren die in de stallen gehouden worden heeft direct gevolg, de boeren gaan de straat op. Commentaar leveren over fraude die gepleegd wordt waarbij koeien op papier niet bestaan, resulteert in dreigementen zoals journalisten hebben ondervonden. Proberen afspraken te maken over stikstof uitstoot resulteert in blokkeren van snelwegen, vliegvelden, dreigementen tegen overheden, omploegen van het Malieveld en bedreigingen tegen iedereen die de boeren zien als niet sympathisanten.

Maar het stikstof probleem is net het enige probleem. En naast de ontbossing is er nog een probleem, een acuut probleem. Een probleem waar wij nu al mee geconfronteerd worden, namelijk van dier naar mens overdraagbare ziektes.

Gekke koeien ziekte, Q koorts, varkenspest, vogelgriep en nu corona zijn terug te brengen tot een dier. Een dier dat de ziekte heeft overgebracht op de mens. Ziektes die voor de mens ernstige gevolgen kunnen hebben. Langdurige ziekte tot de dood aan toe.

Deze ziektes worden vooral bestreden door de zieke dieren massaal af te maken. Bij de laatste varkenspest bestrijding werden slachters en dierenartsen zelfs misselijk door de enorme hoeveelheden dieren.

Gelukkig hebben we in Europa veel farmaceutische bedrijven met voldoende proefdieren om een nieuw medicijn te ontwikkelen. Gewoon een aantal dieren opofferen om de mens te redden van zijn eigen idiote gedrag. Dierenlevens opofferen om de bio industrie in stand te houden, gewoon omdat het kan. Maar allen maar afmaken van de zieke en gezonde dieren en een quarantaine instellen is niet de manier. Het is misschien een poging om de uitbraak te controleren maar niet om de uitbraak te voorkomen. Het is misschien een manier om op stel en sprong een nieuw medicijn te ontwikkelen. Maar een manier om de ellende te voorkomen is het niet.

Maar we kunnen wel wat doen, er is een manier, een manier die feitelijk zo simpel is dat iedereen het wel weet maar niet durft te zeggen uit angst voor de reactie. Als we daadwerkelijk wat willen doen aan het voorkomen van verschillende ziektes die van dier op mens overgaan dan is er maar één effectieve manier. Een kleinere veestapel en een andere kijk op dieren.

De veestapel moet verminderen. Beter voor het milieu, minder stikstof, beter voor het regenwoud, minder platbranden voor veevoer productie en beter voor de zoetwater reserves op de wereld. Kortom een win win win situatie. En toch onhaalbaar.

Waarom onhaalbaar. Er zijn een aantal redenen te bedenken. Geen enkele politicus zal hard maken dat de veestapel gehalveerd dient te worden, de boeren leggen het hele land plat en zullen geweld niet schuwen om hun gelijk te halen, en dus komen sommige partijen met 20% vermindering. Het is politieke zelfmoord om daar al te strak aan vast te houden.

De boeren accepteren dat niet en zullen met acties komen die het hele land kunne ontwrichten. Allen maar denken aan halvering en de tractoren gaan de snelweg weer op. Provinciehuizen worden bedreigt en desnoods deuren ingereeden. Dierenactivisten krijgen de volle laag en moeten vrezen voor hun leven, met goedkeuring van de minister van Justitie die voor eigen rechter spelen goed keurt. Vliegvelden worden onbereikbaar en supermarkten worden niet meer bevoorrad. De boeren zullen ons wel op de knieën krijgen. En zie punt 1 om te zien hoe de politici dan reageren. Ook de bevolking zal tegen zijn omdat de boeren en de overheid ze al jaren wijsmaakt dat het de boeren zijn die voor ons eten zorgen, koop lokaal. Maar als onze Nederlandse boeren voor het eten zorgen waarom zie ik dan in de supermarkt groente uit ander landen. Sperziebonen uit Peru, witlof uit Spanje, knolsoorten uit Duitsland. Waarom dat vlees uit Ierland, Schotland en Argentinië? Komt misschien niet al ons eten uit eigen land.

Als de boeren minder produceren heeft dan vooral gevolgen in het buitenland. Er zal in een aantal landen minder producten op tafel komen, maar omdat we in de wereld meer produceren dan we ooit kunnen opmaken zal dat tekort van hele korte duur zijn. Om bij stil te staan, de wereld produceert meer eten dan we op kunnen maar toch zijn er mensen die niets te eten hebben. Wij draaien producten door die te veel zijn. Gooien goed voedsel weg omdat de kleur of vorm afwijkt, geven het aan de dieren in de vorm van honden en kattenvoer. En elders in de wereld komen jaarlijks miljoenen kinderen om van de honger.

Als wij met zijn alle in Nederland eens beginnen met één dag in de week geen vlees te eten, en ook geen soja alternatief, dan kunnen we enorm besparen op water en krachtvoer. Doen we een klein stapje er bij en nemen we op die dag ook geen andere zuivel producten dan heeft het een ongekend effect. Stel we maken van de maandag een "dierloze" dag. Op die dag geen vlees of zuivel. En liever ook geen sojaproducten als alternatief. Het is een kleine aanpassing van ons dieet maar met grote gevolgen. Laten we dan de rest van de week gewoon iets minder vlees eten. Vroeger werd er geadviseerd om niet meer dan 80 gram vlees te eten bij de warme maaltijd, nu is dat meer. Er is

echter geen enkele reden waarom dat meer is geworden, er is ook geen enkele noodzaak te vinden waarom.

Het effect van minder vlees en dierlijke producten heeft gevolgen voor de bio industrie, al zal dat niet direct zijn we exporteren namelijk het grootste deel, maar het heeft effect. Het zal de kans op een pandemie niet direct radicaal verminderen maar op ten duur wel. Het verminderen moet dan ook gezien worden als de eerste (kleine) dominosteen die omvalt om uiteindelijk een hele grote steen te laten omvallen. Een investering in de toekomst. Iets dat we kunnen doen voor onze kinderen en kleinkinderen.

Door minder dieren op te eten voorkomen we proefdierenellende.